No. 2088 Zaterdag 12 Januari 1924. 41ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad: St. Elisabeth's Gasthuis.
Administratie: St. Thomas-college.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f. 0.50; voor elken regel meer 7½ cts.

Een ideëele opvatting.

Een Amerikaansch R. R. Priester Pater FRANCIS P. DUFFY heeft onlangs voor de *Catholic Writers Guild* te New-York een conferentie gehouden en daar als zijn meeniug verkondigd, dat „fanatieke omverdraagzaamheid spoedig in discrediet zal geraken om ten slotte geheel te verdwijven."

Ja, als dat eens waar was, wanneer allen als broeders, één van geest, één van ziel te zamen leefden in pais en vrede!

Ronduit gezegd, het ziet er op de wereld voorloopig nog geheel anders uit en nog geen enkel voorteeken duidt er op, dat deze gelukkige tijd spoedig aanstaande is.

Intusschen beveelt Pater Duffy „een vredelievende houding aan en doet een beroep op zijn eigen kudde om alle mogelijke oorzaken van wrijving en misverstand te verzachten."

Het is natuurlijk ten zeerste te bejammeren, dat de tegenpartij zich geen zier van dat alles aantrekt en wel nieuwe stof tot wrijving en misverstand zal blijven leveren, en den strijd tot het bittere einde zal blijven voortzetten. Zoolang die goede voornemens niet wederkeerig zijn, zal aanval en strijd zonder verpoozen blijven voortduren.

Wij zijn *La Voz* dankbaar, die in haar nummer van de vorige week ons met het verslag dier rede van Pater Duffy heeft bekend gemaakt. Die rede is overgenomen uit de *Literary Digest* van 1 Dec. (?)

Onder voorbehoud natuurlijk dat het verslag dier rede in bovengenoemd tijdschrift correct is en ook de vertaling door *La Voz* niets te wenschen overlaat, willen wij deze uitlatingen van Pater Duffy hier bespreken.

Naast veel, waarmede wij volkomen accoord gaan, komen er in deze redevoering zooveel uitlatingen voor, die zóó nuchter en groen zijn, zoo'n benevelden kijk verraden op den maalstroom der meeningen, op den verwoeden strijd, die tegen de Katholieke Kerk ook in de Vereenigde Staten gevoerd wordt, dat de mentaliteit van dezen spreker voor ons in raadselen gehuld blijft.

Het volgende reikt wel aan het toppunt van oppervlakkigheid en onbenulligheid.

„De houding van onze Bisschoppen „is bewonderenswaardig geweest. Zij „waarschuwen ons tegen weerwraak „en verzoeken ons ingetogen naar ons „dagelijksch werk te gaan en te trachten aan onzen medemensch te toonen, dat wij even goede Amerikanen „als Katholieken zijn."

Wij voor ons stellen geheel andere eischen voor onze bewondering jegens de Amerikaansche bisschoppen. Zij verzoeken „om *ingetogen* naar ons dagelijks werk te gaan" en dát gericht aan Amerikanen, voor wien *time is money*, die alles even gehaast en in een hurrey doen, altijd voortjakkeren. Het is of allen stemmige kloosterzusters zijn.

„Wij zijn er niet om een blad uit „te geven om de protestanten aan te „vallen en leugens over hen te vertellen, om ons te verheugen in eenig „schandaal, waarin hun voorgangers „mochten zijn betrokken. Wij spreken „op onze preekstoelen niet over hun „stand. Wij redeneeren op een godsdienstige wijze en het is waar dat wij „gaarne allen katholiek zouden zien. „Geen mensch zou iemand kwalijk nemen als deze ... tot zijn inzicht tracht te bekeeren. Hetgeen wij „niet mogen toelaten is de schending „van de gewone leefregels en voornamelijk niet de leugen. Er zijn personen „en er zijn groote kerken die opzettelijk liegen, wanneer zij de katholieke kerk bespreken. De katholieken hebben ten deze tot dusver een „bewonderenswaardige positie."

Wij zijn volkomen onkundig, welken indruk die woorden op de katholieke schrijvers, journalisten en mannen van de pers, voor wie die redevoering blijkbaar gehouden is, gemaakt hebben.

Begeersterd heeft de spreker hen beslist niet.

Doch het voornaamste komt nog. *In cauda venenum.* En dat zal ook wel de voornaamste reden zijn, waarom *La Voz* zoo bijster met deze redevoering is ingenomen en haar in het vorig nummer heeft afgedrukt.

Pater Dufty zal ons duidelijk maken, waarin die „*bewonderenswaardige positie*" der Amerikaansche katholieken bestaat.

„Wij moeten onze houding bepalen „tegen degenen in onze eigen kudde, die bekrompen van geest zijn. „Neem bijvoorbeeld de vrijmetselarij. „*Ik ben met bitterheid tegen de poging van sommige katholieken om een „wrijving te veroorzaken tusschen de „katholieken kerk en de orde der vrijmetselaren.* Het is waar dat een katholiek geen vrijmetselaar kan zijn, „hij kan ook geen protestant zijn. *Wij „weten, dat de vrijmetselaren en voornamelijk de leiders der vrijmetselaren geen anti-katholieken zijn.* Er is „*geen gevoel van antagonisme tusschen „den geestelijke en den vrijmetselaar.*

„Wij hebben onze inzichten geërfd „van vrijmetselaren van andere landen „en van andere tijden. *Er is geen enkele reden, waarom wij onzen weg „zullen verlaten om een gevecht te beginnen tegen de vrijmetselaren.* Er „zijn katholieken, die het werk verhinderen van mannen als rechter Thompkins, die alles in het werk stellen, „om hun oude en eerbiedwaardige orde te weerhouden van het overgaan „naar de donkere wegen van fanatieke onverdraagzaamheid, waar sommige sluwe leden haar zouden wenschen te brengen."

„Wij hebben hard te werken om „de onverdraagzaamheid, uit te roeien „en de katholieken moeten niets doen „om dit werk te verhinderen, Rechter „Thomkins en al de rest Katholieken, „Joden en Protestanten moeten medewerken om de bron van alle wrijving „weg te krijgen."

„Wij hebben onze taak ten uitvoer „te brengen; wij hebben ons godsdienstig leven op te bouwen wij „en hebben ons nationaal leven „op te bouwen in samenwerking met „onze medeburgers. Als wij onzen „gang kunnen gaan, onze kerk en ons „land dienende als een oprechte vaderlandschlievende eenheid, dan zal „al de kracht van anti-katholieke „dweperij te pletter geslagen worden. „Ik ben blij, dat *deze dweperij openlijk is; het is het gevaarlijkste, wanneer „zij verborgen is.* De onverdraagzaamheid zal in conflict komen met de „wet en zal in miscrediet geraken en „vijf of tien jaren hierna, zal er geen „mensch bestaan, die niet tracht zich daarvan los te maken."

Dat laatste is het wel het *non plus ultra* van optimisme of liever meer nog van onnoozelheid. Hoe weinig heeft die man zijn blik over de wereld en over zijn eigen omgeving laten rondgaan, dat hij niet eens weet, dat de onverdraagzaamheid en haat tegen de katholieke kerk al jaren en jaren lang met de wet in conflict komt, zelfs processen en rechterlijke vonnissen zich op den hals haalde, maar nog steeds liefhebbers en navolgers bij honderden vindt. De onverdraagzaamheid in discrediet!!!

En binnen 5 of tien jaar zal zich een ieder daarvan hebben losgemaakt!!

Ik weet niet of Pater Duffy en schrijver dezes het nog zullen beleven, doch ik zou zelfs nog wel gebleven zijn.... het lijkt wel of ze dit alles willen doen verdwijnen bij de opkomende generatie.

Hollandsche Bank voor West-Indië.

Hoofdkantoor: Amsterdam. Bijkantoren: Caracas (Venuzuela) & Curaçao.

Statutair Kapitaal fl 5,000,000, waarvan volgestort fl 1,000,000.

Koopt en verkoopt **Buitenlandsche Wissels** & **Vreemd Geld.**

Opent **Rekeningen-Courant** met rente-vergoeding.

Neemt **Gelden à Déposito** op **korten** en **langen** termijn.

Geeft gelegenheid tot **Sparen** op 3% rente-dragende spaarboekjes.

Verstrekt **Handels-Credieten** op zeer gunstige voorwaarden.

1

De zorg voor de hygiëne.

De burgemeester zette zijn pet op om naar de raadsvergadering te gaan, toen zijn vrouw hem riep:

—Weet je het, dat 't met 't kalf niet in orde is....?

—Geloof je dat heusch....?

—Ja, ga maar kijken....

Het echtpaar ging de deel over naar den stal.

En werkelijk, 't was een treurig gezicht het kalf daar te zien liggen op het stroo met opgezette haren en uitpuilende oogen, naast de koe die het berook en het likte.

De boer schudde het hoofd:

—Daar moeten we ons maar geen illusies meer over maken.

En hij zette met zijn beide handen zijn pet recht, zeggende:

—250 franken verloren!

—Zouden we den veearts er niet bijhalen.... vroeg zijn vrouw nog.

—Heelemaal onnoodig, over een uur zal het beestje wel crepeeren.

***

De burgemeester liep haastig weg, want er zou beraadslaagd worden over de verplaatsing van het kerkhof. Een gewichtige vergadering waarin goedkeuring moest worden gegeven van den aankoop van een terrein van 80.000 franken, een half uur gelegen buiten het dorp.

Dat was trouwens het eenige punt dat er dien dag te behandelen viel.

De burgemeester kwam op de vergadering; gaf aan den een en ander een handdruk en opende dadelijk de bijeenkomst, waarna hij de situatie uit elkaar zette:

„Het dorp heeft wel een kerkhof, waaraan de bewoners zeer gehecht zijn. Maar kerkhoven midden in het dorp en rondom de kerk zijn niet meer van dezen tijd; door de hygiëne, die groote moderne verovering, worden ze afgekeurd."

„Men begraaft daar, vlak bij ons, menschen die aan alle soorten van ziekten zijn gestorven..... de grond wordt doortrokken van de microben en daardoor wordt een land geïnfecteerd."

„Zoodat men de kerkhoven zoover mogelijk moet verwijderen van de plaatsen waar menschen wonen, het is een dringende kwestie, waarin men slechts de gegevens van 't gezond verstand moet volgen."

„Nu biedt zich een gelegenheid aan: een prachtig weiland, dat aan een van mijn persoonlijke vrienden toebehoort, is te koop voor 80.000 franken...."

„Hoe denkt de raad daarover...?"

„Ik voor mij, ik vind 't een eenig aanbod dat men niet moet laten ontsnappen."

De burgemeester had dat alles gezegd in één adem, als een les, die men van buiten geleerd heeft.

Toen hij klaar was, keek hij zijn raadsleden aan. De onderwijzer was het volkomen met hem eens; de drie pachters zeiden niets; vier boeren zwegen ook; twee kleine renteniers spraken met elkaar en men hoorde slechts: Natuurlijk!.... daar valt niet over te redeneeren! wat deed vermoeden, dat de zaak in orde was.

— Dus.... aangenomen....? besloot de burgemeester.

Stilte..... onderbroken door de stem van een gepensionneerd soldaat, die in een mooi huis woonde op 't eind van 't dorp.

Dadelijk keerde iedereen zich naar den spreker. Wat ging er gebeuren....?

***

De andere begon met groote kalmte: — „...80.000 franken.... zijn 80.000 franken.....

„We betalen al heel veel voor een onderwijzer en een onderwijzeres, die alle kinderen aan den landbouw onttrekken en er kantoorbedienden van maken in de stad.

„...Ik vind, dat niets ons er toe verplicht deze nieuwe uitgaven te doen, zooals zooveel andere die zwaar drukken op ons land."

„Maar de hygiëne, mijnheer, riep de buagemeester uit.... het is toch noodig met oog op de hygiëne?"

— „Uw reden om de hygiëne is niet steekhoudend!

„Parijs is de meest gezonde stad van de wereld. Toch vindt men er binnen haar muren uitgestrekte kerkhoven, waarin iedereen dag opnieuw begraven wordt: Pére Lachaise.... Montmartre..,.. Montparnasse..... Passy..... Batignolles..... enz.

„Welnu in ons dorp, dat zoo luchtig is en waar de huizen zoover uit elkaar liggen, zijn er maar drie of vier sterfgevallen per jaar.... Wat heeft dat nu te beteekenen voor de openbare gezondheid.....? Minder dan niets!

....En dan als wij onze dierbare dooden, waaronder ik verscheiden kameráden heb, een half uur buiten het dorp gaan verbannen, lijkt het wel of we ons er voor goed van willen ontdoen... Voel je dan niet hoe aantrekkelijk en troostend het is om ons kerkhof te hebben rondom de kerk? De dooden worden dan nooit vergeten. Men bezoekt hun graf iederen keer als men naar de kerk gaat.... men brengt er de kinderen en de kleinkinderen; men spreekt hen dan van die ouden die 't huis bouwden, waar ze nu in wonen; men noemt de soldaten op die in den oorlog gevallen zijn.... die helden aan wie ze danken dat ze Franschen gebleven zijn.... het lijkt wel of ze dit alles willen doen verdwijnen bij de opkomende generatie.

„...Ik verzeker u, burgemeester, dat het schandelijk is onder een dergelijk voorwendsel, onze dooden uit ons midden te doen verdwijnen.... Hebt ge dan nooit uw moeder liefgehad....? Tenzij dat gij aan een geheime opdracht van de Loge gehoorzaamt, waartegen ik protesteer in naam van mijn dorp, van mijn vaderlandsliefde en van mijn geloof!"

***

Van woede trillend, stond de burgemeester op. De uitdrukking van zijn gezicht voorspelde niets goeds, hij liet zijn beide handen met vierkante vingers, wijd open op tafel steunen. Men voelde dat het warm zou toeloopen:

—„Dat alles, mijnheer, dat zijn maar mooie woorden.... de hygiëne, integendeel is de hygiëne.... deze heeft met die groote woorden niets te maken. De dooden hebben niet het recht de levenden te vergiftigen!... Ik weet wat de dokter mij gezegd heeft en daarna ook de apotheker. Dat gaat hun aan.... Zijt gij dokter?...? Zijt ge apotheker....? Ge zijt zelfs geen veearts... Welnu houdt dan uw mond! Trouwens we zullen nu tot stemmen overgaan.... Zijt gij van meening, mijne heeren om, in naam der hygiëne, het kerkhof te verplaatsen en voor goed het tegenwoordige te sluiten....?

De burgemeester keek toen al zijn raadsleden aandachtig aan om te zien of ze zouden gehoorzamen.

Langzaam werden de handen opgestoken.

Vóór de verplaatsing van het kerkhof: elf stemmen. Er tegen: een stem, van hem, die straks gesproken had. Hij is dus totaal verslagen geworden.

De heilige rechten van de hygiëne hebben overwonnen.

***

De burgemeester jubelt, maar hij heeft haast om naar huis te gaan want hij maakt zich ongerust over z'n kalf.

Gauw, een borrel met de raadsleden (trouwe) om de overwinning te beklinken. Als nu morgen de Loge niet tevreden is, dan is ze toch erg moeilijk te voldoen. Daarna keerde hij zoo vlug mogelijk naar huis terug.

Op den drempel van de deur wachtte zijn vrouw hem al op.

— En....? schreeuwt hij haar al van verre toe.

— Het is gebeurd.... het kalf is dood!

— Ik was er zeker van!....

— Het beest is opgezet!.... het lijkt wel een opgeblazen zak!....

— Laten wij gaan kijken....

Daar stonden ze beiden voor 't cadaver.

De koe loeide wanhopend.

De burgemeester schudde 't hoofd:

— Wat een pech en dan te denken dat ik het nog verleden week aan het Gesticht had kunnen verkoopen...

— Glooft ge, dat we er nog iets van kunnen maken...? vroeg zijn vrouw .... het vel....?

— Neen, niets! en omdat het misschien besmettelijk zou kunnen worden, zal ik het dadelijk begraven,

* * *

Toen stroopte de burgemeester zijn mouwen op, neemt zijn schop en zijn houweel.

En daar, in zijn kleinen tuin, tusschen het huis en den mesthoop, graaft hij een kuil, een doodeenvoudigen kuil.

En daarin begraaft hij zijn kalf.... zijn arm kalf. Voor dien doode hinderde de hygiëne hem niet.

(Naar Pierre l'Ermite).

duldig willen afwachten tot die redevoering, gehouden voor de *Catholic Writers Guild* van New York haar zilveren jubilé viert, om er dan een exemplaar van aan Pater Duffy te sturen. Dan kan hij misschien met meer menschenkennis en wereldwijsheid toegerust, zijn woorden nog eens in zijn herinnering terugroepen en beschaamd erkennen, hoe kinderlijk-naïef, hoe nuchter-onnoozel, hoe groen en ondoordacht zijn oordeel voor 25 jaar geleden geweest is.

En voor die wijsheid staat *La Voz* in stille bewondering en roept verrukt:

„Verstandige woorden, die navolging verdienen voornamelijk door de personen, die het publiek moeten voorlichten en voor wie ze gesproken zijn."

Voor iemand als Duffy zal het een heele voldoening en verrassing zijn als hij verneemt, dat zelfs hier in de West-Indies bij een der redaktieleden van *La Voz* zijn woord zóó heeft ingeslagen.

La pièce de resistance van genoemde redevoering, blijkbaar ook in de bedoeling van *La Voz*, is natuurlijk Duffy's meening over de *vrijmetselarij*.

Wij hebben in dat gedeelte eenige zinnen onderstreept, die meer bijzonder de aandacht verdienen.

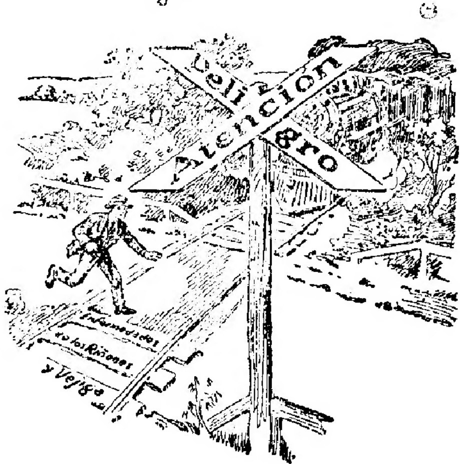
In den mond van een katholiek priester klinken ze al heel zonderling, geheel tegen den draad in, totaal afwijkend van de communis opinio.

La Voz heeft blijkbaar zijn lezers tot *dezen* gedachtengang willen brengen: indien zelfs een katholiek priester zoo gunstig over de vrijmetselarij oordeelt, moet dit genootschap toch wel een onschuldig slachtoffer zijn van de onverdraagzaamheid zijner vijanden. Het type dus van de *verdrukte onschuld*.

Als de Vos (z) de passie preekt, boer pas op je ganzen.

In een volgend artikel zullen we ons standpunt uiteenzetten en de motieven aangeven, die ons tot wantrouwen en voorzichtigheid blijven aanmanen.

¡SIGNOS PELIGROSOS!

Es prudente conservar en casa un pomo de Píldoras de Foster. A menudo la primer manifestación de debilidad de los riñones es un ataque reumático, lumbago, cálculos, hidropesía, un hiriente dolor en el espinazo, un áspero dolor de espalda, ó irregularidades urinarias.

Los riñones son los órganos que filtran los venenos é impurezas de la sangre. Si se recargan de trabajo y se debilitan debido a excesos, un resfrío, gripe, influenza, comer más de lo necesario ó disipaciones, las impurezas continúan circulando en la sangre y finalmente resultarán en serios malestares.

No descuide los primeros síntomas. Ellos son signos peligrosos, y descuidarlos es dar paso a largos meses de dolorosas enfermedades y gastos. Las Píldoras de Foster son conocidas en todas partes como el mejor y más antiguo y largamente experimentado remedio para los riñones.

PILDORAS DE FOSTER
PARA LOS RIÑONES
De venta en todas las Boticas

DE KATHOLIEKE PERS IN AMERIKA.

„Wat is de taak der pers?

Het schijnt wel, aan de kranten te zien, dat de meeningen daarover heel ver uiteenloopen, en derhalve ook de praktijk. Zoo treft al dadelijk de wijd uiteenliggende tegenstelling tusschen de kranten, die zich geroepen achten als leiders en leeraars op te treden, en anderzijds de bladen, die integendeel niets anders doet dan hun lezers voorzetten, wat dezen aan feiten en denkbeeiden verlangen, en dit publiek desgewencht bij alle sprongen en slingeren volgen.

Aan den toon kan men ze reeds dadelijk herkennen; de stijl der eerstbedoelde is zwaar en gewichtig, die der laatste overschillig, vaak plat en banaal.

De eerste beschouwen de pers als een hooge autoriteit, de laatste als een soort van speelgoed.

En beide moeten het mis hebben. Want zóóveel gewicht, als sommige lezers doen, behoeft men toch werkelijk niet te hechten aan de meening van den mijnheer, die haastig een artikel of opmerking neerschrijft.

En anderzijds beteekent een krant toch voor de meesten wel iets meer dan een oogenblik verstrooiing.

Het beste antwoord op de vraag, wat de pers, en dus voor ons de katholieke pers moet zijn, vonden we in het opschrift van een artikel uit een der laatste nummers van *America*: CREATING AN ENLIGHTENED CATHOLIC OPINION, het vormen van een verlichte openbare meening volgens katholieke beginselen. Uit de wijze waarop men dat in de Ver. Staten tracht te doen, blijkt dadelijk, dat hier van bevelen, decreteeren of met geweld opdringen van meeningen geen sprake is. Trouwens het weekblad *America* zelf kan daarbij als voorbeeld dienen. Hier geen sprake van een keurslijf, waarin alle medewerkers geperst moeten worden; men laat ze volkomen vrij om de meest uiteenloopende gedachten op politiek, sociaal, economische terrein te bepleiten, de redactie zet ook geen onderschriften onder hun bijdragen, doch geeft in 't volgend nummer eenvoudig het woord aan wie er anders over denkt.

Doch juist daardoor wordt een verlichte openbare meening gevormd, want nu beschikken alle lezers over de gegevens, welke hen in staat stellen, een oordeel te vestigen. Zoo krijgen de lezers niet het gevoel, dat ze als kinderen worden behandeld, doch krijgen precies wat ze noodig hebben.

De bijzondere taak der katholieke pers is dan, om de kreupele eenzijdigheid der andere bladen aan te vullen, zoodat een harmonisch geheel ontstaat.

Vandaar de zorg en offervaardigheid der Amerikaansche bisschoppen, die door eigen contributies het tekort bijpassen van het katholieke nieuwe agentschap, dat alle aangesloten bladen voorziet van de berichten en opmerkingen, welke in de z.g.n. neutrale, in de vrijzinnige en protestantsche pers plegen te ontbreken. Dit agentschap bestaat reeds drie en een half jaar en groeit nog voortdurend. Het is thans begonnen met het leveren van een pagina plaatjes per week en dient tevens als boeken- en filmschouw.

Ook doet het veel tot informatie van het katholiek onderwijs in samenwerking met organisaties en regeeringsorganen. Hetzelfde geschiedt in zake nijverheid, landbouw en zoo meer.

Op die wijze wordt inderdaad de lezer der katholieke pers tot welken maatschappelijken kring hij ook behoort zoo veelzijdig mogelijk voorgelicht zonder dat hem eenige dwang wordt aangedaan, zoodat hij zijn pers met plezier kan blijven lezen. Maar tevens wordt gezorgd, dat hij de rails der katholieke beginselen niet verlaat.

Want als de trein ontspoort, moet hij verongelukken.

Mr. Th. I. A. NUYENS.

Met de mail van het S.S. *Venezuela* kwam hier Donderdag het treurig bericht, dat na een ongesteldheid van slechts enkele dagen vrij onverwacht de oud-Gouverneur onzer kolonie Mr Th. I. A. Nuyens te Haarlem op den 17 December ll. is overleden.

Theodor Isaak Andreas Nuyens, zoon van den bekenden geschiedschrijver Dr. W. Nuyens, werd 25 October 1859 geboren te Westwoud, in Noord-Holland, waar zijn vader een zeer drukke geneeskundige praktijk had over tal van dorpen in den omtrek. Hij studeerde in de rechten te Amsterdam en later te Leuven en promoveerde op 20 October 1884 aan de Universiteit te Amsterdam op proefschrift *Het ontslag onder borgtocht uit de preventieve hechtenis*. In het jaar 1888 vertrok hij naar Curaçao als lid van het Hof van Justitie aldaar, waar hij 12 Augustus aankwam. 1 Maart 1900 werd hij tot procureur-generaal benoemd en 16 October 1909 tot gouverneur, welke functie hij tevoren reeds tijdelijk had waargenomen. Deze functie vervulde hij tot 1919, in welk jaar hij voor goed naar Nederland terugkeerde. Hij vestigde zich toen te Haarlem.

De thans overledene was drager van verschillende orden, o.m. was hij ridder in de orde van den Nederlandschen Leeuw, commandeur in de orde van St. Gregorius den Grooten, ridder 2e kl. in de orde van Simon Bolivar.

Het is nog geen 5 jaar geleden, dat de Heer Nuyens deze kolonie verliet. Het geheele tegenwoordig geslacht heeft hem gekend als gouverneur, talloos velen ook nog als procureur en lid van het Hof.

Ruim 30 jaar heeft hij in ons midden gewoond, in al die jaren is hij een persoonlijkheid geweest zonder smet of blaam, onberispelijk van levensverdrag, een trouw katholiek, een voorbeeld voor iedereen in nauwgezette plichtsbetrachting, genietend de sympathie van allen van elke gezindheid, rang stand.

Toen op den 22sten September 1909 het bericht hier aankwam, dat de Heer Nuyens tot Gouverneur der Kolonie benoemd was, en hem dien avond door alle rangen van bestuurspersonen een serenade gebracht werd, sprak het oudste lid van den Raad van Bestuur hem aldus toe: „De vele jaren welke U in ons midden heeft doorgebracht, uwe bekende rechtvaardigheid en uwe bekende plichtsbetrachting zijn genoegzame waarborgen, dat Uw bestuur deze kolonie tot voorspoed en welvaart zal leiden en het Moederland tot eer zal strekken."

De tien jaren van zijn bestuur hebben bewezen, dat de Heer Nuyens aan die verwachtingen beantwoord heeft, altijd strikt rechtvaardig voor iedereen, steeds bezorgd en bedacht voor het welzijn der kolonie, dikwijls in moeielijke tijden als een waardig, ijverig, bekwaam landvoogd de kolonie besturend.

Als katholieken past het ons in dankbare herinnering hier te gedenken wat hij in al die jaren in het bijzonder als Gouverneur ook voor het bijzonder onderwijs gedaan heeft. Juist door zijn rechtvaardigheidsgevoel gedreven ging hij van dit grondprinciep uit:

„Een behoorlijk subsidie aan het bijzonder onderwijs is voor een bestuur, dat billijk en rechtvaardig wil zijn een uitgave, die even noodzakelijk is, als de uitgaven, die er worden gedaan ter bekostiging van het openbaar onderwijs". — „Men vergete niet, dat het hier geen aalmoes is, die men voor het bijz. onderwijs uit de koloniale kas komt vragen, maar dat de Missie hier opkomt voor een recht, dat zij heeft om voor het onderwijs, door haar gegeven, een behoorlijke subsidie te ontvangen, waardoor de finantieele lasten, aan het verstrekken van dat onderwijs verbonden, in den vervolge minder zwaar op haar zullen drukken".

Wie herinnert zich niet de algemeene medewerking voor het huldeblijk, dat den Heer Nuyens bij zijn vertrek werd aangeboden, een huldeblijk, dat zooals de Procureur bij zijn toespraak zeide, „zoowel de burgerij van Curaçao als Gouverneur Nuyens eer aan doet".

Zelden of nooit is er een stoomboot uit onze haven uitgevaren onder zulke enorme blijken van belangstelling als de Stuyvesant, waarmede de Heer Nuyens op den 26 Maart 1919 uit onze kolonie vertrok.

Meer dan ooit bleek in die laatste dagen vóór en op den dag van zijn vertrek, hoezeer Gouverneur Nuyens de vriendschap, sympathie, waardeering en hoogachting van alle standen onzer Maatschappij genoot. Een stroom van belangstellenden, waaraan geen einde scheen te komen, defileerde ten afscheidsbezoek aan boord van het schip, een enorme menschenmassa vulde de kaden om van het vertrek der boot getuige te zijn en den scheidenden Gouverneur nog een laatst vaarwel toe te wuiven.

Gouverneur Nuyens, die meer dan de helft van zijn leven op ons eiland had doorgebracht, moet op dat laatste oogenblik dat vertrek en dat afscheid wel diep in zijn teergevoelige ziel hebben aangegrepen.

Zeker de nagedachtenis van dezen hoogstaanden mensch, van dezen sympathieken Gouverneur zal onder ons steeds in zegening blijven.

Wij zijn er van overtuigd dat onder ons katholieken veel voor de rust zijner ziel zal gebeden worden.

A.s. Woensdagmorgen zal in de St. Annakerk van Otrabanda ten half 8 uur een solemneele Requiemmis voor de zielerust van den overledene worden opgedragen.

R. I. P.

Moderne beschaving.

Wanneer de moderne beschaving, die nauw verbonden is met de dito sport, slechts wat meer vorderingen maakt, dan wordt het wel goed.

Mike Mc. Tigue kan het getuigen.

We wisten tot nu toe ook niet precies, wie de heer was, doch vinden zijn portret in de „*New York Herald*": een net uitziend jongmensch, met een scheiding in het haar, bloote armen en gebalde vuisten. Dit laatste beteekent dat hij het vak van bokser uitoefent; en we vinden aangeteekend dat hij tot de ondersoort der lichte zwaargewichten behoort. Hij moet indertijd met zeker succes een bloedneuspartijtje tegen den allergrootsten held, van onze dagen: Siki, hebben gespeeld, en bevond zich onlangs in de Amerikaansche stad, die naar een ouderwetsch groot man, Columbus, is genoemd. Daar zou hij uitkomen tegen een 18-jarig student, Stribling, genaamd. Doch zie op den dag, dat de schoone strijd zou beginnen, verstuikte hij een pols en toen des avonds een geestdriftige menigte op hem zat te wachten, moesten de leiders mededeelen, dat Mike niet kon boksen, daar zijn hand geheel opgezwollen was. Men begon te schreeuwen om Ku Klux Klan en verlangde, dat er dan ter vergoeding van het gemiste schouwspel een paar kruisen op een naburige heuvel zouden worden verbrand. Maar neen, Mike moest boksen, daar was men nu eenmaal voor gekomen en de geheele menigte begaf zich naar het hotel, waar de bokser vertoefde. De politie kon nauwelijks verhinderen, dat het hotel werd bestormd en ingenomen door de opgewonden menigte.

Mike verscheen op een balcon en toonde zijn opgezwollen hand, doch de geestdriftige sportbeminnaars riepen, dat ze teer en veeren zouden laten komen, wat het voornemen beteekende tot een ander lief spelletje der Amerikaansche sportbeoefenaars. Zij ontkleeden dan een persoon in wien ze wenschen iets af te keuren, bestrijken hem met teer en wentelen hem in dons, waarna hij als een menschelijken gans de straat over moet loopen.

Bovendien begaf de „commissie van ontvangst" zich naar boven en begon daar een stukje muziek van klakkende revolvers, zoodat Mike het toch maar beter vond om te doen, wat men van hem verlangde: meegaan naar de zaal, waar de bokspartij was besteld.

Daar stond zijn tegenstander en dadelijk begon het gevecht van één vuist tegen twee, waarbij weerzijds een aantal nijdige stompen werden uitgedeeld, totdat de scheidsrechter, ook een bokser van beroep, verklaarde, dat de beide partijen gelijk stonden.

Hierop ontstond opnieuw een geweldige kabaal: de „eer" moest voor de volle honderd procent in Columbus blijven.

De scheidsrechter ontvluchtte door een achterdeur, waar politie hem omringde, terwijl de Klan-mannen naar huis renden om teer en veeren te halen, ditmaal voor den scheidsrechter en een auto werd klaar gezet om hem naar den heuvel te brengen, waar hij voor zijn gebrek aan vaderstadsliefde zou worden gestraft.

Doch hij bezon zich en verklaarde met luider stem, dat men hem verkeerd begrepen had: Mike had het glad afgelegd en de student was volop de rechtmatige overwinnaar, zoodat alle eer en glorie aan den stadgenoot toekwam.....

Nu wage de lezer het niet, te twijfelen aan de opvoedende kracht der edele boks-sport.

Berichten uit de Kolonie.

Onze scheepvaart.

Met de scheepenlijst van December, in dit nummer afgedrukt, hebben wij thans een overzicht over de scheepvaartbeweging in onze haven over het geheele afgeloopen jaar.

In 1922 bleef de *zeil*vaart, wat het *aantal* betrof, nog met een surplus van 50 schepen de baas over de *stoom*vaart. Het afgeloopen jaar heeft zij het grandioos afgelegd en ziet zich met ruim 200 schepen door de stoomvaart overvleugelen.

De tonnenmaat der *stoom*schepen bereikte een totaal van 7.467.413 M3
De *zeil*schepen: 296.606 M3

7.764.019 M3

dus ruim 7¾ millioen M3 (1 Reg. Ton = 2,83M³).

Dat is een stijging van 2.285.580 M3. boven het totaal van 1922.

De *zeil*vaart gaat èn wat het aantal schepen en wat tonnenmaat betreft, tegenwoordig vèr boven de jaren vóór den oorlog, doch blijft in *aantal* schepen nog belangrijk achter bij de jaren 1917 en 1918, doch toont een duidelijke neiging deze achterstand te willen inhalen. Wat de totale inhoudsmaat betreft, gaat het jaar 1923 vèr zelfs boven de bloeijaren 1916 en '17.

Hoe enorm de stoomvaart in de laatste jaren is toegenomen, moge blijken uit de volgende staat.

Jaar	*Stoomschepen*	*Inhoud in M³*	*Zeilschepen*	*Inhoud in M³*
1912	410	2,503,409	1018	119,661
1913	415	2,829,601	1071	122,384
1914	383	2,697,972	1068	125,078
1915	332	2,111,083	1024	128,590
1916	314	1,992,645	1325	155,503
1917*	347	1,030,114	1505	169,830
1918*	248	0,680,753	1497	198,336
1919	384	2,142,310	1294	212,243
1920	578	3,560,578	1066	281,108
1921	890	3,958,829	1172	228,968
1922	1132	5,308,487	1241	169,952
1923	1480	7,467,413	1276	296,606

Over de laatste 4 jaar is er dus een geregelde aanwas van 300 stoomschepen per jaar geweest.

Behalve voor de jaren 1917 en 1918(*) waarbij de *netto* inhoudsmaat der schepen staat opgegeven, beteekenen de cijfers der andere jaren die der *bruto* inhoudsmaat.

Stenografie.

In den loop van het schooljaar 1923 werden uitgereikt van wege den *Ned. R. K. Bond „St. Genesius"* gevestigd te Rotterdam: Voor *Stenografie*:

Diploma A:

aan de jongedames C. Chatlein, A. Cuales, M. DaCosta Gomez, R. Domacasé.

Diploma B:

aan R. Debrot, E. M. van Lente.

Diploma C:

aan J. Evertsz, E. M. van Lente.

Voor *Machineschrijven* behaalden het diploma:

J. Evertsz en E. M. van Lente.

Allen leerlingen van 't Sint Martinusgesticht Afd: A. voor M. U. L. O.

Een bloemen-geneesmiddel.

Aspirine, het middel voor alle en dan nog meer kwalen, blijkt nu ook der bloemen gezondheid te kunnen bewaren.

Het goedje moet namelijk een probaat remedie zijn tegen het spoedig verwelken en verflensen van bloemen. Een beetje aspirine, in het water geworpen, waarin de bloemen staan, behoedt deze voor langen tijd tegen deponeering in den vuilnisbak. Zelfs de teerste bloemen zouden langen tijd frisch blijven.

Vreemdelingen-Verkeer.

Aangekomen Passagiers op Curaçao van af 1 Januari 1923 tot met 30 December 1923. 8441.

Vertrokken Passagiers van Curaçao van af 1 Januari 1923 tot en met 30 December 1923. 8781.

Hier aangekomen Intransito van af 1 Januari 1923. 9390.

Kabinetscrisis.

Minister Ruys de Beerenbrouck heeft aan den Voorzitter der Tweede Kamer mededeeling gedaan, dat, nu de Koningin in overweging heeft genomen om het verzoek van het Kabinet, om van de portefeuilles ontheven te worden, de Raad van Ministers er prijs op stelt verdere behandeling van aangelegenheden, bij welke de aanwezigheid van één of meer leden van het Kabinet in de Tweede Kamer gevorderd wordt, voorloopig te schorsen.

Tengevolge van deze mededeeling zal geen openbare vergadering der Tweede Kamer tot nader bericht worden uitgeschreven.

Aan den Voorzitter der Eerste Kamer is medegedeeld, dat de ministers meenen, voor zooveel zulks zelfs slechts eenigszins mogelijk zal blijken, zich te moeten onthouden van deelneming aan de mondelinge of schriftelijke beraadslagingen van de Kamer en van het beantwoorden van vragen.

Aruba.

In ons nummer van 22 December komt een ingezonden stuk voor van *een Opmerker van Aruba* dat een verslag bevat van de openbare zitting van den *Raad van Politie* van dat eiland op 6 December.

Door een vriendenhand werden wij dezer dagen in de gelegenheid gesteld inzage te nemen van het *Officieel verslag* van die zitting, dat in de opvolgende vergadering van 20 Dec. door alle leden, dus ook door den Heer Eman, zonder eenige op- of aanmerking werd goedgekeurd en onderteekend.

Op meerdere punten wijkt dit laatste verslag en dikwijls hemelsbreed af van het relaas, dat door ons werd opgenomen, en wij moeten erkennen dat dit laatste op meerdere punten een geheel verkeerden indruk geeft van het gesprokene.

Ter wille der waarheid geven wij hier den officieelen tekst omtrent enkele punten van verschil.

Het lid Eman verzocht den Voorzitter een zitbank op den Gouvernementssteiger te plaatsen en de Oost- en Westkant der daarop staande overkapping te laten beplanken waar zooveel schippers en kooplieden elken dag daarop aanwezig zijn, acht spreker zulk een zitplaats zeer noodzakelijk.

De Voorzitter zeide hierop, dat hij de beplanking van den Oostkant wel in overweging zou willen nemen ter bescherming van lading tegen het nat worden bij regen, doch dat de beplanking van den westkant niet kan plaats hebben, omdat in dat geval het uitzicht van den kommies in zijn kantoor op den steiger zou belemmerd worden. Over die zitbank heeft niemand hem (den Gezaghebber) iets gevraagd. Daarom ziet hij daar de noodzakelijkheid niet van in. Bovendien is het gebleken, dat het voeren van gesprekken en discussiën, daar ter plaatse, de douane-beambten in hun bezigheden hindert.

Op de vraag van het lid Eman of de Voorzitter op een daartoe strekkend schriftelijk verzoek zou ingaan antwoordt de Voorzitter, dat hij daaromtrent geen toezegging kan doen; dat het lid Eman wel weet, hoe het hier toegaat met requesten. Men teekent maar raak. Hij zou evenveel handteekeningen *vóór* als *tegen* het plaatsen van zulk een bank kunnen krijgen. Men stelt meermalen zijn handteekening onder een verzoekschrift zonder met den inhoud daarvan bekend te zijn.

Het lid E. hierop repliceerend, zeide dat alhoewel zulks de meening is van den Voorzitter, hij toch als Gezaghebber de bij hem ingediende requesten ter overweging dient te nemen.

Hierop antwoordt de V. dat aan alle bij hem ingediende requesten de noodige aandacht wordt geschonken.

Op de vraag van de Voorzitter aan den Heer Kwartsz om zijn meening omtrent die zitbank op den steiger, antwoordt deze, dat hij de noodzakelijkheid daarvan evenmin inziet, en daar de steiger geen wandel-noch werkplaats is, zou zulk een zitbank veel beter op het sportterrein op zijn plaats zijn.

Loodsverordening.

De nieuwe onlangs gewijzigde loodsverordening is op 1 Januari reeds in werking getreden.

Dankbetuiging.

Aan alle persbroeders, die ons met de intrede van de 41sten jaargang onzer courant hun gelukwenschen aanboden, betuigen wij onzen hartelijken dank.

De Stormvogels.

Deze nieuwe voetbalclub der Militairen speelde, den vorigen Zondag haar eersten vriendschappelijken wedstrijd tegen *Jong Holland*, door de Militaire muziek opgeluisterd.

Einde van het spel gaf 1—1.

Dr. J. de J. Arends.

Gedurende zijn korte vacantiedagen op Aruba doorgebracht heeft Dr. J. de J. Arends aldaar drie welgeslaagde oogoperaties van cataract verricht, waardoor deze menschen, na 6 tot 8 jaar van volslagen blindheid, weer het gezicht hebben terug bekomen.

De nieuwe kerk van Janwé.

De werkzaamheden aan de nieuwe Kerk op *Janwé* in de buurt van *Dominguito* in het Oosdistrict zijn in het allerlaatste stadium, zoodat nu kan vastgesteld worden dat op Zondag 20 Januari a.s. de inzegening zal plaats hebben.

Juist op denzelfden datum werd voor 6 jaar geleden ook de Kerk van de H. Familie op San Matéo in gebruik genomen.

Deze plechtigheid zal geschieden des middags ten 4 uur, waarna een plechtig Lof met preek zal gehouden worden.

Tot pastoor van deze nieuwe parochie is benoemd de Zeer Eerw. Pater A. VAN DER VEEN ZEPPENFELDT, tot dusver kapelaan op Santa Rosa.

Welkom.

Met het SS. *Venezuela* kwam Donderdag morgen alhier aan de Heer BASTET, de nieuwe Directeur van de C. P. M.

Wij roepen den Heer BASKET een hartelijk welkom toe in onze kolonie met den wensch dat hij de C. P. M. nog tot grooteren bloei moge opvoeren.

Ontvangen.

Van de *Curaçao Trading Co.* een kalender voor 1924, als reclame voor de *Lehigh Cement*.

— van den Heer P. E. PORTILLO A. een kennisgeving, dat hij zich hier als Comisionista gevestigd heeft.

De Ministerlecrisis.

De oplossing van deze crisis schijnt nog weinig verder gevorderd te zijn, nadat de opdracht, aan Jhr. Mr, BEELAERTS VAN BLOKLAND gegeven, mislukt is.

Het eenige van belang dat we in de laatste nammers der Hollandsche bladen konden vinden, was het volgende.:

Uit parlementairen kring verneemt *Het Centrum*, nu ook Mr. Beelaerts van Blokland er niet in geslaagd is, een extra-parlementair Kabinet te vormen, dat verwacht wordt, dat opnieuw ernstige pogingen in het werk zullen worden gesteld om de verbroken samenwerking der Rechterzijde weer te herstellen.

Men zou er dan naar streven, een Rechtsch Kabinet *ad hoc* te vormen, m. a. w. een Rechtsch Kabinet, dat tot eenige taak heeft de bezuiniging ter hand te nemen.

Gemeend wordt, dat de bekende verklaring van den Premier hierbij niet in den weg zal staan om ook enkele ministers uit het demissionaire Kabinet in dit Kabinet *ad hoc* te doen overgaan. Als zoodanig worden genoemd de Ministers van Buitenlandsche Zaken, Financiën, Arbeid en Koloniën.

Het zonder meer aanblijven van het demissionaire Kabinet wordt vrijwel uitgesloten geacht.

Aan het bovenstaande voegde men evenwel toe, dat men ernstige redenen had om aan te nemen, dat dit bericht voor zoover het Mr. AALBERSE, den Minister van Arbeid, Handel en Nijverheid betreft niet juist is. Reeds verleden jaar had hij ernstige bezwaren om aan te blijven. Er zijn reden om aan te nemen, dat die bezwaren sindsdien niet verminderd zijn.

Bovendien heeft hij reeds aangekondigd, dat hij met 1 Januari van dit jaar weer de Redactie van het *Kath. Sociaal Weekblad* op zich zou nemen.

Draadloos seinen.

Het draadloos station *Malabar* bij Bandoeng op Java seinde, zooals we in de Holl. bladen lezen, onafgebroken een etmaal lang naar Holland. 7680 gewone woorden kunnen in een 19-urige, 4620 *code*woorden in een 18-urige verbinding worden overgeseind; indien met volle capaciteit wordt gewerkt gedurende een 20-urige communicatie kunnen resp. 14.000 en 7000 woorden worden overgeseind.

Inspectiereis.

Naar wij vernemen zal Gouverneur Brantjes met het nieuwe sloomschip *Carabobo* van de *Red-D-line* den 24 Februari a.s. via Porto Rico de reis naar St. Martin aanvaarden ter inspectie der Bovenwindsche Eilanden.

SS. Fylgia.

Vandaag wordt tegen den middag hier verwacht het Zweedsche oorlogsschip *Fylgia*, hetzelfde dat ook eenige maanden geleden hier reeds een bezoek bracht.

Het schip staat onder bevel van den Commandant *Thor Lubeck* en zal tot Woensdag den 16 Januari hier blijven.

Door de bemanning is reeds de telegrafisch uitnoodiging van *Sparta* aangenomen om morgen namiddag hier op *Mundo Nobo* een vriendschappelijke voetbalwedstrijd te spelen.

De oorspronkelijke bevolking van Bonaire.

In de jongste *„Mitteilungen der Antropologische Gesellschaft in Wien"* is verschenen een verhandeling van DR. GABRIEL, gouvernementsarts op het eiland Bonaire (West-Indië), over de oorspronkelijke bevolking van dat eiland, nl. de Papiamentsch sprekende Indianen, van wie nog weinig bekend is, volgens den schrijver.

Zeilvaart

gedurende de maand Dec. 1923.

Binnengekomen van:		*Uitgezeild naar:*	
Aruba	24	Aruba	22
Barbados	1	Bonaire	46
Bonaire	38	Cape Haitien	1
Bov. Eilanden	1	Guadaloupe	3
Cape Haitien	1	Guanta	1
Guadaloupe	1	Jacmel	5
Guanta	1	La Guaira	1
Jamaica	1	La Vela de Coro	16
La Guaira	1	Maracaibo	10
La Vela de Coro	11	Pto Cabello	11
Maracaibo	11	Martinique	1
Pampatar	2	Rio Hacha	6
Pto. Cabello	12	Samana	1
Pto Sucre	2	Sto Domingo	2
Rio Hacha	2	St. Martin N.G.	2
Samana	1		
San Juan (P. R.)	1		
St. Thomas	1		
Tucacas	2		
Zee	4		
Totaal	118	Totaal	128

STAAT van het aantal vaartuigen, die het eiland CURAÇAO in de maand Dec. 1923 aandeden, met de vermelding van hunne gezamenlijke inhoudsmaat

	ZEILSCHEPEN.			STOOMSCHEPEN.		
		Inhoud in M³.			Inhoud in M³.	
	Aantal	Bruto	Netto	Aantal	Bruto	Netto
Maand Dec. 1923	118	26.412	24.179	113	707.971	416.937
Vorige maanden	1158	270.194	244.069	1367	6.759.442	3.834.663
Totaal	1276	296.606	268.248	1480	7.467.413	4.251.600

Niet opgenomen zijn de schepen, die binnenkomen van de kustvaart en de visscherij.

Regenval op het eiland Curaçao, gedurende de maand November 1923.

	November.
Fort Amsterdam	43,6 m.m.
Beekenburg	25,0 „
Gr. St. Joris	92,0 „
New Port	32,8 „
Scherpenheuvel	52,0 „
Montagne	43,0 „
Sta Rosa	76,5 „
Asiento	62,0 „
Sta Maria	66,5 „
Cas Chiquito	62,0 „
Dokterstuin	44,6 „
Blauw	62,3 „
Willebrordus	13,0 „
St. Jozefdal	58,5 „
Hofje Abau	62,0 „
Westpunt	65,2 „

SS. Amazone.

Donderdag morgen kwam hier tegelijk met het SS. *Venezuela* de Stoomboot *Amazone* aan, die reeds den 14 December, dus bijna een week vroeger dan de eerste, uit Amsterdam vertrokken was.

De *Amazone* bracht geen passagiers mee, wel veel vracht. Ze is bestemd om de *Luna* te komen vervangen voor de vaart tusschen New-York, Haïti en onze haven.

Isla.

Met het SS. *Venezuela* kwamen een 7 tal nieuwe werkkrachten mee voor de C. P. M. voor den opbouw der nieuwe petroleumtanks. Met de volgende *Stuyvesant* worden er over 14 dagen nog 100 meer verwacht.

Een eigengemaakte brievenweger.

Het is heelmaal geen heksentoer om zelf een brievenweger te maken.

Men neemt een groote flesch, met wijden hals, en vult deze met water, echter zoo, dat men er een tamelijk dikken stok *rechtstandig* in kan laten drijven. Het beste is een stuk rond hout van + 15 ctm. lengte, b.v. van een lange veger.

Het is raadzaam dit stuk hout te verven, opdat het geen water opzuigt. De stok blijft n.l. rechtstandig, doordat er, met een touwtje b. v. een stukje lood aan bevestigd is, niet te veel en niet te weinig, zoodat een gedeelte van den stok boven het water uitsteekt.

Aan den bovenkant van den stok wordt een stuk carton er op getimmerd. Daar worden de brieven opgelegd, zonder dat ze in het water vallen natuurlijk.

De weegschaal is nu eigenlijk al klaar, alleen moet de schaal nog aangebracht worden.

Op de plaats tot waar het water rijkt, wordt de nul-lijn aangebracht. Daarna wordt een gewicht van b.v. 50 gram op de brievenweger geplaatst, en wederom wordt goed genoteerd, waar het water nu staat. Het tusschen gelegen gedeelte wordt nu in 50 gelijke deelen verdeeld en.... ieder streepje is één gram.

Bij 20 gram en 40 gram wordt een dikke streep geplaatst, omdat dit de z.g. tariefgrenzen zijn, dw.z. dubbel en drievoudig porto noodig maken.

Eenvoudiger nog is het alleen de dikke strepen aan te brengen. Daaruit kan men al voldoende opmaken hoeveel postzegels men noodig heeft voor een brief.

Administrateur van Financiën.

De diensttijd van den Heer PRAKKEN, den tegenwoordigen Adm. van Financiën is binnenkort verstreken.

Naar wij vernemen zal de Heer PRAKKEN den 6 Maart naar Holland vertrekken.

Gisteren kwam hier het telegrafisch bericht aan, dat de Heer HERMAN SCHOTBORGH, hoofdcommies ter administratie van financien benoemd is tot opvolger van den Heer PRAKKEN. Wij zijn er zeker van, dat deze benoeming door iedereen met groote instemming zal worden begroet.

Onzerzijds bieden wij den Heer H. SCHOTBORGH onze hartelijke gelukwenschen aan.

Officieele berichten.

Aan den hulpkommies der belastingen alhier A. J. Tuijnebreyer is tot herstel van gezondheid veertien dagen verlof verleend.

De agent van politie 1ste klasse W. M. Koenen is bevorderd tot hoofdagent.

Aan den hulpkommies der belastingen alhier C. R. Maat is tot herstel van gezondheid veertien dagen verlof verleend.

De openbare school voor lager onderwijs te Philipsburg op St. Martin N. G. zal den naam dragen van „Oranjeschool".

Mej. J. C. Buncamper is benoemd tot onderwijzeres 3e klasse.

Mej. S. A. M. Neuman, onderwijzeres 3e klasse aan de Hendrikschool, is overgeplaatst naar de Emmaschool, en de onderwijzer 3e klasse J. A. L. A. de Groot van de Emmaschool naar de Hendrikschool.

De onderwijzer 3de klasse op Saba J. H. P. Schrils is overgeplaatst naar Curaçao; de onderwijzer 3e klasse L. Conner van St. Martin is overgeplaatst naar Saba als hoofd der school te Bottom; en de onderwijzer 4de klasse W. H. Buncamper is in activiteit hersteld en werkzaamgesteld op St. Martin als hoofd der school te Koolbaai.

Gestrand.

Donderdag is de Venezolaansche bark *Ascencion* in de buurt van *Boca San Michiel* op het strand geloopen. De loodsboot is vier uur lang bezig geweest om het vaartuig weer vlot te krijgen, doch alles was tevergeefs. De lading is gered. Men beschouwt het schip als verloren.

Gouverneur Brantjes.

La Voz bericht, uit goede bron vernomen te hebben, dat Gouverneur BRANTJES begin April met verlof naar Nederland zal vertrekken.

Na ingesteld onderzoek hebben wij *geen bevestiging* van dit bericht kunnen krijgen.

HULSTKAMP-JENEVER

is de beste.

Vertegenwoordigers: MENSING & Co.

W. H. Winkel

arts

Kantoor verplaatst naar

Sprocksteeg No. 2, bovenhuis.

2—3 Spreekuur 2—4 n. m.

Eerste hulp aan vermoeiden en dorstigen.

Wanneer Uw mond vol stof is en ge transpireert, zoodat de druppels als tranen langs Uw gelaat rollen, vraagt "Amstel."

Opent Uw mond en proeft en geniet de prikkeling van een werkelyk goed glas bier. Waarom zoudt ge troebel en slap bier nemen, wanneer "Amstel" te krygen is: frisch, helder, fonkelend en zuiver.

Bestelt niet "'n glas bier," maar vraagt "Amstel" Bier, 'n kleine moeite—'n groot genot!

AMSTEL BIER

Agenten: A. TJON AKIEN & Co.

(Paramaribo & Georgetonw.)

AMSTEL BROUWERIJ, AMSTERDAM

BUITENLAND.

Zwendelarij op groote schaal.

„Wij staan op het punt het grootste schandaal in de geschiedenis van dezen staat bekend te maken," zeide dezer dagen de gouverneur van Connecticut, doelend op het onderzoek door de rechtbank te Hartford naar de papieren van 200 doctoren. Naar de *„Daily Tel."* meldt, zijn deze doctoren uit den staat Connecticut beschuldigd valsche diploma's uit Kansas City te bezitten of goede diploma's op oneerlijke wijze te hebben verkregen.

Er is uitgekomen dat tegen betaling van 20 pond sterling een diploma voor allerlei kleinere specialiteiten te krijgen was, waarna men met betaling van een klein bedrag voor instrumenten op de goedgeloovige menigte kon worden losgelaten. De rechtbank heeft gehoord, dat meer dan één ziekenhuis in New-York in den staf doctoren heeft, die hun doktersdiploma hebben gekocht. De vertakkingen van het *Kansas City College of Physicians and Surgeons* hebben zich over 't heele land uitgestrekt.

Een zekere heer Sachs, vroeger schooldirecteur, heeft aan de rechtbank verklaard 1000 valsche einddiploma's der Hoogeschool te hebben verkocht en hij kon getuigen dat er en 15.000 á 25.000 doctoren onwettig in de Ver. Staten praktijk uitoefenen, waarvan hij er 200 persoonlijk goed kende. De Kansas diplomavereeniging trad gewoonlijk in verbinding met een lid der examencommissie, die omgekocht werd, waardoor men van te voren inzage kreeg van de te stellen vragen op het examen.

De uitslag was zoo stellig verzekerd, dat men van 20 tot 100 pond sterling voor een diploma vooruit betaalde.

Agenten van levensverzekeringsmaatschappijen, winkelbedienden, metselaars, barbiers, loodgieters, zelfs verkeersagenten reisden van Kansas City uit in speciale auto's naar de verschillende plaatsen waar geëxamineerd werd en daar maatregelen waren getroffen om van te voren de examenopgaven van diverse medicinale examencommissies in handen te krijgen, was het gevolg, dat verschillende malen candidaten een flink succes hadden en zelfs bijzondere kennis aan den dag legden.

Onderweg naar Connecticut werden nog andere liefhebbers, die op een doktersdiploma aasden, opgepikt.

Gedurende de terechtzitting te Hartford in Connecticut bleek, dat een der „dokters" den dood van zeven menschen op zijn geweten had; zelfs was een der patiënten overleden ten gevolge van een te groote dosis ether.

Iedere dokter, die het Kansas-„diploma" verwierf, kreeg een heele electrische installatie met gekleurde lichten cadeau. Met behulp van die machine werd dan een patiënt onderzocht en wanneer nu een rood lichtje brandde, mankeerde hij dit, brandde 't gele lampje, dan had hij dat, en zoo voort, tot de heele rengoog was afgewerkt. Was de patiënt afgewerkt, dan gloeide er een wit lichtje, dat de kuur aangaf, die hij moest doen.

De „heeren" van het „Kansas-college" beweerden dat de practijk bewees, dat hun doktoren in vele gevallen van zenuwziekten even succesvol werkten als uitmuntende specialisten en wanneer een patiënt niets mankeerde, „kon iedereen hem even goed suggereeren."

Patiënten die niet erg dik in hun contanten zaten, werden onveranderlijk weggezonden met de verklaring, dat zij zich maar verbeeldden iets te mankeeren, terwijl de beter gesitueerden aan het lijntje werden gehouden.

Een weldoener der menschheid.

Toen Z. H. Paus Benedictus XV in Januari 1922 zwaar ziek lag, bood een jonge geleerde, Leander Tomarkin, aan, het leven van den stervenden zieke door een bijzonder middel te redden. De jonge onderzoeker had het *„Antimicrobum"*, zooals hij zijn praeparaat noemde, na jarenlange proeven in het laboratorium en in de praktijk genomen te hebben, als een middel voor de genezing van longenbronchiën ontdekt. Het is licht te begrijpen, dat de doctoren, in het bewustzijn hunner verantwoording, die ze voor de geheele wereld voor het welzijn van hun grooten zieke op zich hadden genomen, het aanbod afsloegen, een nog onbeproefd en geheel onbekend middel ter genezing aan te wenden.

De bekende kliniek-professor, en pauselijke arts, Marchiafava, zoo verhaalt *„l'Italia Sanitaria"* verloor echter den jongen doctor niet uit het oog en nu werden onder zijn leiding succesvolle proefnemingen in het hospitaal van den H. Geest te Rome genomen.

Van Maart tot Mei 1923 stonden in een zaal van dit hospitaal in het geheel 25 personen wegens long- en bronchiën-ontsteking onder behandeling. Het aanwenden van het *antimicrobum* bracht verrassende resultaten, zelfs in de moeilijkste gevallen. Het sterftecijfer werd bijna tot nul teruggebracht, daar er van de 25 zieken 24 genezen werden; één enkele stierf, die pas 12 uur tevoren in het hospitaal was gebracht en bovendien, behalve een ontsteking van de rechterlong, aan chronische ziekten, hartkwaal, verkalking en chronische blaasziekte leed.

In de andere zalen van het hospitaal constateerde men in den gelijken tijd (van Maart tot Mei) een sterfte van 40 %. Het nieuwe chemische geneesmiddel, waarvan de werking zich vooral doet kennen door het dooden van een bacteriëngeslacht, de strepto-, stassilo- en diplokokken, werd dan ook in het militair hospitaal Cello aangewend met 'n schitterend resultaat, dat alle 26 deels zwaar zieke patiënten van hun longziekten genazen.

De uitvinding, die overal levendige belangstelling wekt, en intusschen in alle ziekenhuizen van Italië met succes werd ingevoerd, is voor Italië, waar alleen jaarlijks de sterfgevallen door longziekten het hooge cijfer van 75.000 bereiken, van zeer bijzondere beteekenis.

Amerika.

Dezer dagen is op initiatief van aartsbisschop Curley van Baltimore (Vereenigde Staten) in het Regententheater aldaar een propaganda-bijeenkomst gehouden voor het bekende *„Kardinaal Gibbons Instituut"*.

Bijna 2000 personen, voornamelijk uit den gegoeden stand, hadden aan den oproep van aartsbisschop Curlew gevolg gegeven. Een gehouden collecte bracht het respectable bedrag op van 32.500 dollar.

Aartsbisschop Curlew hield een rede, waarin hij o.a. zeide: „Wij moeten niet kijken naar ras of kleur, maar naar de waarde als mensch en burger Missiearbeid in den vreemde is goed, maar er is in Amerika zelf op dit gebied nog zooveel te doen. Welbegrepen naastenliefde begint allereerst in het eigen land.

Wij hebben aan kardinaal Gibbons het nieuwe instituut voor de opleiding der kleurlingen gewijd, omdat hij een ware priester Gods was en daarom ook dit menschenras lief had. Hij beminde de kleurlingen, omdat zijn Moeder, de H. Kerk, er slechts op uit is zielen te redden, afgezien van ras of kleur.

Organisatie der Christelijke Liefdadigheid te New-York.

Een onlangs verschenen boekje: *Report of The Catholic Charities of the Archidiocese of New-York* brengt belangwekkende inlichtingen over de organisatie der liefdadigheid in 't Aartsbisdom New-York.

Wijlen Kardinaal Farley koesterde reeds de gedachte meer eenheid en organisatie in de christelijke liefdadigheid te breugen, doch 't werd maar aan zijn opvolger, Mgr. Hayes, gegeven deze te verwezenlijken. In September 1919 riep hij een vergadering bijeen van al de bestuurders der katholieke werken: gestichten, gasthuizen, maatschappijen van weldadigheid, conferenties van Sint Vincentius a Paulo enz. Ongeveer 400 personen kwamen op. De Aartsbisschop zelf ontvouwde zijn plan, een studie op te maken van al de werken, doch legde tevens een drievoudig gebrek bloot: aan geldmiddelen, aan eenheid en aan uitbreiding tot sommige gewesten van het Aartsbisdom. De Aartsbisschop zette zich aanstonds aan 't werk, richtte een oproep tot de katholieken, vereenigde er ongeveer twintig duizend uit de drie honderd parochies in een Comite, dat *Archbishop's Committee of the Laity* genoemd werd. Deze leeken worden geroepen om de geestelijken bij te staan, niet alleen met geld in te zamelen, maar ook met hun liefdevolle medewerking te verleenen, onder leiding van een middenbestuurder met den Aartbisschop aan 't hoofd. Deze instelling werd in 't jaar 1920 wettelijk erkend onder den naam van *Catholic Charities*. Er zijn zes afdeelingen, met een ingerichten dienst en een priester aan 't hoofd: Families, Kinderen, Gezondheid, Bescherming, Sociale Actie, Financien.

Elke bestuurder in den dienst zijner afdeeling steunt en bevordert een bepaald aantal werken, welke tot zijn gebied behooren.

Door deze samenwerking werden prachtige uitslagen bereikt; de Amerikanen zijn practische lui; geven gaarne, maar wenschen tevens verzekerd te zijn dat hun geld metterdaad worde aangewend tot het doel, waartoe het gegeven werd, en dat het goed en doelmatig besteed worde. Dit krijgen zij te lezen in het bovengemeld overzicht; zoo zien wij dat het middenbureel van 1 Mei 1920 tot 28 Februari 1922 de som van 1.848.263.46 dollars ontving en er 1.119.316.65 aan de verscheidene werken uitdeelde.

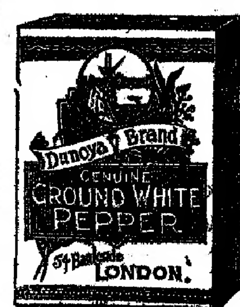
Ook verklaarde de Staatsdienst voor openbare weldadigheid in zijn verslag aan de wetgeving van den Staat New-York, „dat de oprichting der *Catholic Charities* de merkwaardigste gebeurtenis was van het jaar 1922 op 't gebied der weldadigheid".

Automobilisme in Amerika.

De Amerikaansche bedrijvigheid gaat nog steeds ongestoord verder. Als één der beste maatstaven geldt wel de stand der automobielnijverheid, welke nog steeds voortgaat iedere week geweldige bedragen aan nieuw afgewerkte wagens op de markt te brengen. Wat eerst een luxe was, is thans een noodzakelijkheid. Alleen in den Staat New-York zijn er meer dan een millioen. Het verkeer is zoo intens, dat dikwijls autorijders, die aan het eind der week een pleziertochtje ondernemen, twee uren op een pont moeten wachten, welke hen over de rivier zal brengen. Men merkt op, dat de gemiddelde duur van een automobiel vier à vijf jaar is, zoodat elk jaar alleen in den staat New York 200.000 automobielen verkocht moeten worden om de oude te vervangen.

De automobielen hebben het noodzakelijk gemaakt de Vereenigde Staten met een wegennet te bedekken, dat zij tevoren niet gekend hebben. Vóór den tijd van de automobiel was de spoorweg het voornaamste vervoermiddel.

Aan het aanleggen van verkeerswegen werd nauwelijks aandacht besteed. Dit is nu in de laatste tien jaren geweldig veranderd. Men is natuurlijk direct tot het nieuwste systeem van wegenaanleg overgegaan, zoodat de automobielen als het ware over dansvloeren rijden, hetgeen het gevolg heeft gehad, dat de autobanden een veel langeren levensduur hadden dan men eerst geneigd was aan te nemen, hetgeen op zijn beurt een groot aandeel heeft gehad in de rubbercrisis, welke gedurende 1920/1922 deze cultuur heeft geteisterd.

Joseph Travers & Sons, Ltd.
LONDON
MENSING & Co.
vertegenwoordigers.

Mensing & C°.

Vertegenwoordigers.

PAS ONTVANGEN
WASCANA SIGAREN
verschillende soorten
Ellis & Dania

Morris E. Curiel & Sons
Afdeeling Bankzaken
CURAÇAO.

belast zich met de behandeling van alle bankzaken.
IN- en VERKOOP van wissels op alle bankplaatsen, coupons, buitenlandsch bankpapier en gemunt goud en zilver.
Telegrafische uitbetalingen.
Incasseering van wissels.
Depósito's op langen en korten termijn.
Cheque - rekeningen met rentevergoeding.
Bijzondere faciliteiten in Venezuela en Colombia door bemiddeling van eigen kantoren te Caracas & Barranquilla.

Ontvangen met de Van Renselaer een nieuwen voorraad WASCANA-SIGAREN.

WACHT U VOOR NAMAAK

ELKE KIST ECHTE WASCANA IS VOORZIEN VAN DIT HANDELSMERK

Het schitterendste en meest gezochte sigarenfabrikaat in Holland en Ned. Oost Indië is dat van de Sigarenfabrikriek „Wascana," KAMPEN (Holland.)

Vertegenwoordigers voor CURAÇAO MENSING & Co.

Maduro's Bank
Curaçao.
Volgestort Kapitaal en Reserve fls 1.500.000

Koopt en verkoopt wissels,
buitenlandsch bankpapier, coupons,
gemunt goud en zilver.
Neemt gelden á depósito en opent
chequerekeningen met rente-vergoeding.
Verschaft Reiswissels, Credietbrieven,
Circulaire Credietbrieven.
Telegrafische Uitbetalingen.
Safe-loketten. Spaarbank.

JARABE DE AMBROZOIN
TOS BRONQUITIS ASMA. LARINGITIS
JARABE DE
TOS FERINA TUBERCULOSIS AFECCIONES RESPIRATORIAS
AMBROZOIN
ALIVIA LA TOS Y LA RESPIRACION DIFICULTOSA, ESTIMULA LA EXPECTORACION, ALIVIA LA INFLAMACION REPRIME LOS SUDORES NOCTURNOS, FORTALECE LA RESPIRACION Y DOMINA EL DESASOSIEGO.
JARABE DE AMBROZOIN
AMERICAN APOTHECARIES COMPANY, New York.

DURANTE LA ESTACION CALUROSA cuando usted, se fatiga fácilmente y le falta energia, se siente abatido, nervioso, irritable y debilitado, tome una cucharadita de SALVITAE en un vaso de agua.
REFRESCA, VIGORIZA, LIMPIA Y PURIFICA.
Salvitae
Estimula el HIGADO, y los RINONES entona la DIGESTIÓN, limpia y purifica el CONDUCTO INTESTINAL, elimina el ÁCIDO URICO, evita la POSTRACIÓN y la LANGUIDEZ.